

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 502. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm14532/facsimile.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

og saadan en Elsker, især naar man ikke kan tales mundtlig ved, men alt skal afgjøres skriftlig, hvorved der endogsaa kan komme dedeligt Fjendskab mellem de bedste Venner.

Hvad jeg imidlertid ikke vil følge, er, at min Stridbarhed har Danmark slet ikke kunnet lide; og her tror jeg, der som sædvanlig var Fejl paa begge Sider. Thi vel bekjender jeg strax, som De véd, at jeg tit har brugt Sværdet til Upligt; men Fruen har uden Tvivl ogsaa imellem været alt for nansom over, hvad der godt kunde taale et Rap; og i alt Fald tør jeg tro, vi ogsaa derom nu er meget nær ved at være forligte. Jeg har nemlig ganske opgivet min gamle Paastand: jo mere Kamp, des mere Liv, og indsér klart, det maa hedde: jo mere Kamp, des mere Liv i Pare, hvoraf Følgen lettelig kan blive: des mere Død; saa det gjælder i alle Maader, at et magert Forlig er bedre end en fed Proces (som Fruen behager at sige), og at den Spore, fredelig Virksomhed trænger til, giver frit Væddeløb langt bedre end Kamp, — menneskeligt Væddeløb at sige, og ikke besteligt; thi dels jager man ved det vist snarere Livet af Heste, end man sætter det i Folk, og dels har jeg for min Part en stærk Fordom mod det Slags Liv, ventelig fra Nordens Myter af, hvor der er en Karl med et Hestehjærte, men som er af Ler og Langhalm og Stalbroder til Hrugner med Stenhjærtet.

Sperger man mig imidlertid, om det da virkelig er gaaet mig med Danmark, som Loke siger, det gik Frej med Havfruen Gerda, hvem han købte med sit Sværd, da svarer jeg først, at af hvad saadan en Skumler som Loke siger, er sikkert det halve Løgn, og for det andet, at vil man kalde det Salg, at jeg har lovet Havfruen, aldrig at drage Sværd uden for hende, da har jeg ganske rigtig solgt det, dels fordi jeg fanåt, det duede ikke til

